

مدرسه اولیا،

یک ضرورت فرهنگی

عزیزالله تاجیک اسماعیلی

به بهانه کلنگ زنی مرکز آموزش خانواده اهل بیت
شهرری

هجوم همه جانبه اهمیت و ضرورت پرداختن به
مسائل آموزشی و فرهنگی خانواده‌ها را مورد
تأکید قرار داد.

ترکیب جمعی که پیشقدم احداث این مرکز
آموزش خانواده شده‌اند در خور توجه است.
آموزش و پرورش با تمام افراد مسؤول و در
رأس آنها رئیس اداره، تولید کار را به عهده
گرفته، نماینده ولی فقیه در شهرستان تبرکاتی
کلنگ احداث را بر زمین زده‌اند و فرماندار،
یعنی بالاترین مقام سیاسی شهر، هزینه احداث
بنای مرکز را متعهد شده است و این مجموعه
یعنی بسیج همه جانبه فرهنگی، سیاسی و دینی
برای تقویت و حفظ استحکام و قوام
مقدس‌ترین نهاد در جامعه اسلامی که همان
خانواده است.

اقدام مسؤولان شهرری در خور ستایش
فراوان است و جا دارد کلیه مسؤولان دیگر
شهرها و استانهای کشور به چنین حرکتی تأسی
کنند و میهن اسلامی ما در آینده شاهد اقدامات
مشابه بویژه به توسط ارگانهای سیاسی و
فرهنگی جامعه باشد.

به دعوت رئیس آموزش و پرورش شهرری،
کلنگ احداث مرکز آموزش خانواده اهل بیت
این شهر در زمینی به مساحت ۴۰۰۰ مترمربع،
به توسط حجت‌الاسلام غیوری نماینده ولی
فقیه بر زمین زده شد. فرماندار شهرری آقای
نانگیر نیز پرداخت کلیه هزینه‌های احداث
مرکز را تقبل کردند.

نکته قابل توجه این است که این اقدام
شایسته و قابل تقدیر مقارن با ارائه طرحی به
توسط دفتر مرکزی انجمن اولیاء و مربیان تحت
عنوان "مدرسه اولیاء" است که به منظور قوام
بخشیدن و انسجام دادن به برنامه‌های آموزش
خانواده‌ها در کشور عرضه شده است.

حجت‌الاسلام غیوری به نیت چهارده
معصوم (ع) چهارده کلنگ برای احداث مرکز به
زمین زدند و سپس در جلسه‌ای که با حضور
کلیه مسؤولان اداره آموزش و پرورش، دیگر
مسؤولان و جمعی از اولیای شهرری در سالن
دانشسرای فتح المبین شهرری تشکیل شد،
فرماندار این شهر ابعاد مختلف تهاجم نظامی و
فرهنگی استکبار را تشریح کرد و با توجه به این

اوضاع فعلی جامعه و انقلاب یک ضرورت سیاسی و فرهنگی در تداوم حاکمیت ارزشهای انقلاب اسلامی است و لذا اگر در جایی شاهد بی توجهی مسؤولان سیاسی شهرها و استانها نسبت به اقدامات لازم برای تقویت بنیادهای خانواده باشیم، جای تعجب است و آنچه به عنوان الگو در حرکت فرمانداری شهر ری مشاهده می شود مبین روح سیاست جامعه اسلامی است و بس.

از مهم ترین مسائل خانواده در شرایط فعلی جامعه ما، افزایش آگاهیهای زنان و مردان در زمینه های مختلف زندگی خانوادگی است. خانواده یک واحد یا گروه اجتماعی است که شکل گیری، قوام و استمرار آن در گرو تحقق اهدافی است که از خواستها و نیازهای زن و مرد نشأت می گیرد. اگر این اهداف در زندگی خانوادگی تحقق یابند می توانیم در زندگی خانواده ای شاهد آثار مفید و درخشان آن در آرامش و تعادل روحی زن و شوهر و همچنین رشد شخصیتی و تحصیلی فرزندان باشیم. شک نیست که به رغم شناختها و آگاهیهایی که یک زن و مرد ممکن است قبل از ازدواج نسبت به یکدیگر کسب کنند، در جریان زندگی مشترک خود با مسائل و موضوعات متنوع و مختلفی روبرو می شوند که برخورد صحیح و سازنده با آنها، هم محتاج روحیه و شخصیت صبور، سازنده، خلاق، انعطاف پذیر و متعالی است و هم آگاهی و دانش لازم را می طلبد. روحیات و شخصیت زن و شوهر در اثر نوع تربیت خانوادگی آنان شکل می گیرد و آگاهیها و دانشهای لازم را باید از طرق مختلف که در جامعه معمول و ممکن است به ایشان ارائه کرد.

واقعیت این است که پرداختن به مسائل آموزشی و فرهنگی خانواده واجد چنان اهمیتی است که اقدام مسؤولان محترم و آگاه شهری را باید نشانه درک کامل و همه جانبه از این اهمیت تلقی کرد. قداست نهاد خانواده در فرهنگ و معارف اسلامی به حدی است که هر گونه نگرانی در باره تزلزل ساختار این نهاد مقدس بلاشک رهبران فکری و معنوی جامعه را به تلاش جدی برای مقابله با آن وامی دارد و یک نمونه از درک این اهمیت را در عنایت خاص نماینده محترم ولی فقیه در شهر ری مشاهده می کنیم. حفظ این قوام و استحکام در

ضرورت‌های آموزش خانواده

زمینه‌ها و عوامل اصلی که آموزش‌های پدران و مادران را ضروری می‌سازد چند چیز است:

اول وجود این نکته که استحکام و بالندگی خانواده یک عامل مهم تحکیم پایه‌های زندگی اجتماعی در هر جامعه است. هر جامعه به معنای وسیع آن در قالب یک ملت و فرهنگ متشکل از طبقات، قشرها و گروه‌های کوچک و محدود است. روابط انسانی برای هر یک از ما در درون این گروه‌های محدود و کوچک معمولاً مستحکم‌تر از مناسبات اجتماعی به معنای وسیع کلمه است. به عنوان مثال در نظر بیاورید که برای زیارت به مشهد مقدس رفته‌اید. در آنجا افراد بسیاری را می‌بینید که از شهرهای مختلف کشور برای زیارت آمده‌اند، لیکن اگر به فرد یا افرادی از شهر خود برخورد کنید، ضمن احساس مسرت و خوشحالی فراوان، در گفت و گوها و اعمال و تعارفات خود، آماده کمک، پذیرایی و دیگر کارهای لازم برای زائران همشهری هستید؛ در حالی که آنها در زائر بودن با دیگر اشخاص فرق چندانی ندارند.

این توجهات به مناسبات انسانی در قالب روابط فامیلی، روابط همشهریها و هم محله‌ای‌ها یک امر طبیعی و عادی برای هر یک از ماست و زندگی خانوادگی نزدیکترین این نوع پیوندها می‌باشد. اگر مناسبات انسانها در خانواده توأم با انس و الفت و استحکام و مبتنی بر اصول اخلاقی و ارزشهای فرهنگی باشد، الگوهای روابط به دیگر مناسبات اجتماعی و فرهنگی هم سرایت می‌کند. به عبارت دیگر آدمها در

خانواده می‌آموزند و تمرین می‌کنند که با "دیگران" چگونه باشند تا بهتر زیست کنند و بهتر در خدمت یکدیگر باشند و گفتیم که بخش عمده‌ای از این خواست، نیازمند ارائه بینش و آگاهی به زن و شوهر است که در حکم پایه‌های این خیمه هستند.

دوم اینکه به هر میزان که پدر و مادر نسبت به مسؤولیت‌ها و نقش‌های خود در مقابل یکدیگر و فرزندان آگاهی بیشتری داشته باشند، بهتر قادر به انجام آنها هستند و لذا زمینه آرامش و آسایش روحی هر کدام در زندگی خانوادگی و مشترک افزایش می‌یابد.

سومین نکته در این مورد این است که رشد شخصیتی و تحصیلی فرزندان قبل از هر چیز مستلزم برخورداری آنان از یک فضای متعادل و هماهنگ در خانه و مدرسه است. محیط خانواده الگوهای رفتار، احساس و تفکر صحیح را به فرزندان می‌آموزد و در آنان انگیزه و رغبت برای تحصیل و کسب علم را فراهم می‌سازد و مدرسه ضمن سازمان دادن و هدایت کردن صفات روحی و رفتاری کودکان، برای یک زندگی سازنده و خلاق اجتماعی، علم و دانش و مهارت‌های لازم را به آنان می‌آموزد.

وظایف خانه و مدرسه نسبت به رشد و تربیت فرزندان متقابل و مکمل است. از یک طرف هر پدر و مادری باید نیازها و ضرورت‌های محیط مدرسه را بخوبی درک کند و برای انجام بهتر مسؤولیت‌ها، کمک و همراه مدرسه باشد و از طرف دیگر مدرسه باید با دعوت‌های مستمر از والدین و ارتباط دائم با آنان، امکانات مدرسه و مهمتر از آن خود خانواده‌ها را برای ارائه آموزش‌های لازم به آنان بسیج کند.

سازماندهی و اجرای آموزش‌های خانواده

می‌تواند در مکانی معین و در ساعاتی از هفته نیاز به آگاهی از شیوه‌های رفتار و عمل در خانواده و با همسر و فرزندان و اطرافیان را با مراجعه به استادان و صاحب‌نظران برآورده سازد.

طرح اندیشهٔ مدرسهٔ اولیاء یک اقدام برای پاسخگویی به این نیازهای خانواده است که امسال به شکل تجربی در بعضی استانهای کشور به مرحلهٔ عمل در می‌آید. هدف از اجرای آزمایشی این طرح آن است که بررسی شود چگونه می‌توان مراکزی را برای اولیا و به وسیلهٔ خود آنها ایجاد و سازماندهی کرد که مرجع آنها در پاسخگویی به سؤالات متعدد مربوط به مسائل خانواده، رفتار با فرزندان و دریافت راهنماییها و مشاوره در امور مختلف و مورد نیاز باشد. امید است این اقدام به عنوان یک گام اساسی و مردمی مراحل موفقیت را طی کند و انجمن‌های اولیاء و مربیان که بهترین تجلی همکاری همه جانبهٔ مردمی در ادارهٔ امور فرهنگی و آموزش و پرورش کشور هستند، شاهد درک بالا و اندیشه‌های والای متولیان امور فرهنگی و معنوی جامعهٔ اسلامی ایران باشند، آن گونه که نمونه‌ای شایسته از آن در تصمیم مسؤلان شهر ری دیده شد.

ان شاء الله

معمولاً در نتیجهٔ ارتباط خانه و مدرسه و از طریق انجمن‌های اولیاء و مربیان به مرحلهٔ عمل در می‌آید. لیکن برنامه‌ریزیها و اقدامات اساسی را باید تشکیلات گسترده‌تر از قبیل آموزش و پرورش مناطق و شهرستانها، ادارات کل استانها و دفاتر ستادی وزارت آموزش و پرورش انجام دهند. مع‌الوصف آموزش و پرورش به تنهایی قادر به ارائه و انجام این خدمت وسیع و گسترده به خانواده‌ها نیست و دیگر ارگانهای فرهنگی کشور نیز باید در این راه مددکار آموزش و پرورش باشند.

در حال حاضر انجمن اولیاء و مربیان در سطح کشور برنامه‌های آموزش خانواده را در سرلوحهٔ فعالیتهای سالیانهٔ قرار داده، شاهد برگزاری کلاسها و دوره‌های آموزش و پرورش در اکثر مناطق و مدارس هستیم. لیکن باید این آموزشها در چند مورد تقویت شوند:

اول افزایش کیفیت آموزشها به گونه‌ای که از برنامه‌ها و جلسات حداکثر فایدهٔ علمی و اطلاعاتی نصیب خانواده‌ها بشود.

دوم فراگیر کردن این آموزشها به گونه‌ای که هم مادران و هم پدران بتوانند از پیامهای آن بهره‌مند شوند.

سوم هویت بخشیدن آموزشها به شکلی که هر عضو خانواده این احساس را پیدا کند که